

Церонимо Стилтон

ШЕРЛОКОВЕ АДВАНТУРЕ

МАЧЈИ ПОТПИС

 Вулканчић

Назив оригинала: Le avventure di Sherlocco: Il sigillo del Gatto
Текст: Џеронимо Стилтон / Geronimo Stilton
Уредник оригиналног издања: Бенедета Бјази / Benedetta Biasi
Арт директор: Јакопо Бруно / Jacopo Bruno
Корице: Томазо Ронда / Tommaso Ronda
Графички дизајн: Мауро де Тофол / Mauro de Toffol / theWorldofDOT
Унутрашње илустрације: Томазо Ронда / Tommaso Ronda
Сарадник: Лара Мартинели / Lara Martinelli
Графичка обрада: Дарија Колombo / Daria Colombo

Copyright © 2020 Mondadori Libri S.p.A. for PIEMME, Italia
Права за српско издање © 2023 Вулкан издаваштво

International rights © Atlantyca S.p.A., Corso Magenta 60/62 - 20123 Milan - Italy
- foreignrights@atlantyca.it - www.atlantyca.com

Према оригиналној идеји Елизабете Дами (Elisabetta Dami)
www.geronimostilton.com

Имена, ликови и места из серијала Џеронимо Стилтон су
регистровани заштитни знак у власништву фирме Atlantyca S.p.A.
Сва права задржана. Морална права власника су утврђена.

Стилтон је име чувеног сира који се од краја XVII века производи у Енглеској. Назив
сира је регистровани заштитни знак. Сир стилтон је омиљени сир Џеронима Стилтона.
Више информација о стилтон сиру потражите на сајту **www.stiltoncheese.co.uk**

Сва права задржана. Ниједан део ове књиге не сме се чувати, умножавати или на
било који начин дистрибуирати, било у електронском или механичком облику,
укључујући и фотокопирање, снимање и све остале системе чувања и размене
података, без претходног писаног допуштења од стране власника права.

ISBN 978-86-10-04665-6

Џеронимо Стилтон

вам представља

ШЕРЛОКОВЕ АВАНТУРЕ

У једном мистериозном граду, који је вечито прекривен маглом и шибан леденим ветром, налази се једна необична кућа, у којој живи ексцентричан глодар. Он просто обожава истраге... То је чувени Шерлок, најгенијалнији детектив којег је Острво мишева икад имало! У његовим чудноватим истрагама помаже му један *шиш*, хоћу рећи миш, који фура дугачке, увијене брке (ко зна да ли су прави?!). Зове се Стилтон,

Џеронимо Стилтон...

а ово су
њихове авантуре!

ДРУГИ СПРАТ:

10 Помоћникова соба: у њој спава Џеронимо Стилтон кад је у Мишингтону.

11 Соба јосипође Пикадили: у кућепазитељкину собу не сме да улази нико сем ње... Шта ли крије?

12 Сер Шерлокова соба: у њој се чувени детектив одмара у свом креветлоку... додуше, тврди да никад не спава!

13 Кујайшило: свако ко борави у кући мора да чека свој ред.

14 Тераса: на њу се Шерлок повлачи да медитира.

15 Стаклена башња: у којој гаји изузетно ретке кактусе.

16 Базен: ту Шерлок сваког дана плива са пиранама, чисто да би се убрзао!

ПРИЗЕМЉЕ:

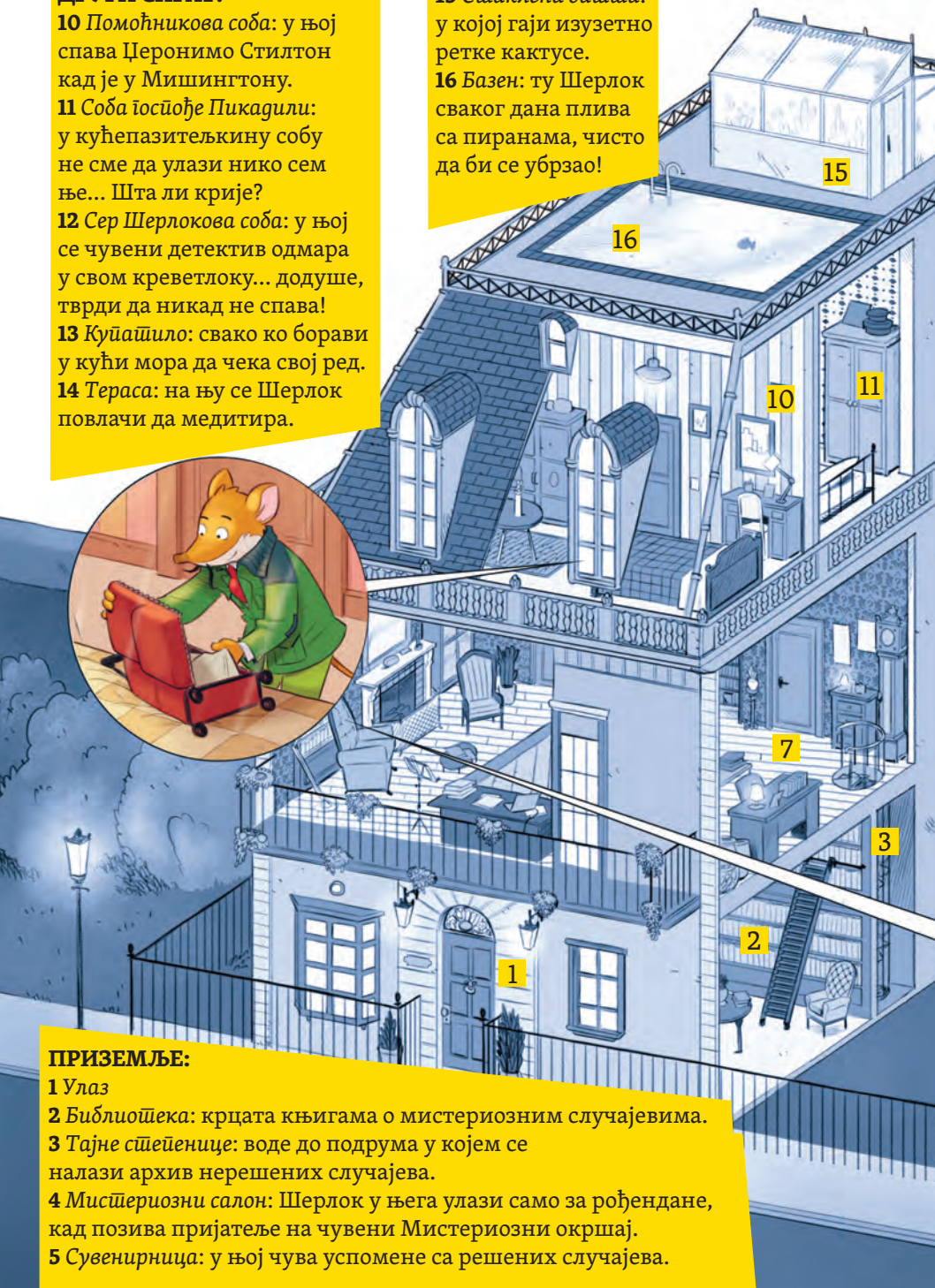
1 Улаз

2 Библиошeka: крцата књигама о мистериозним случајевима.

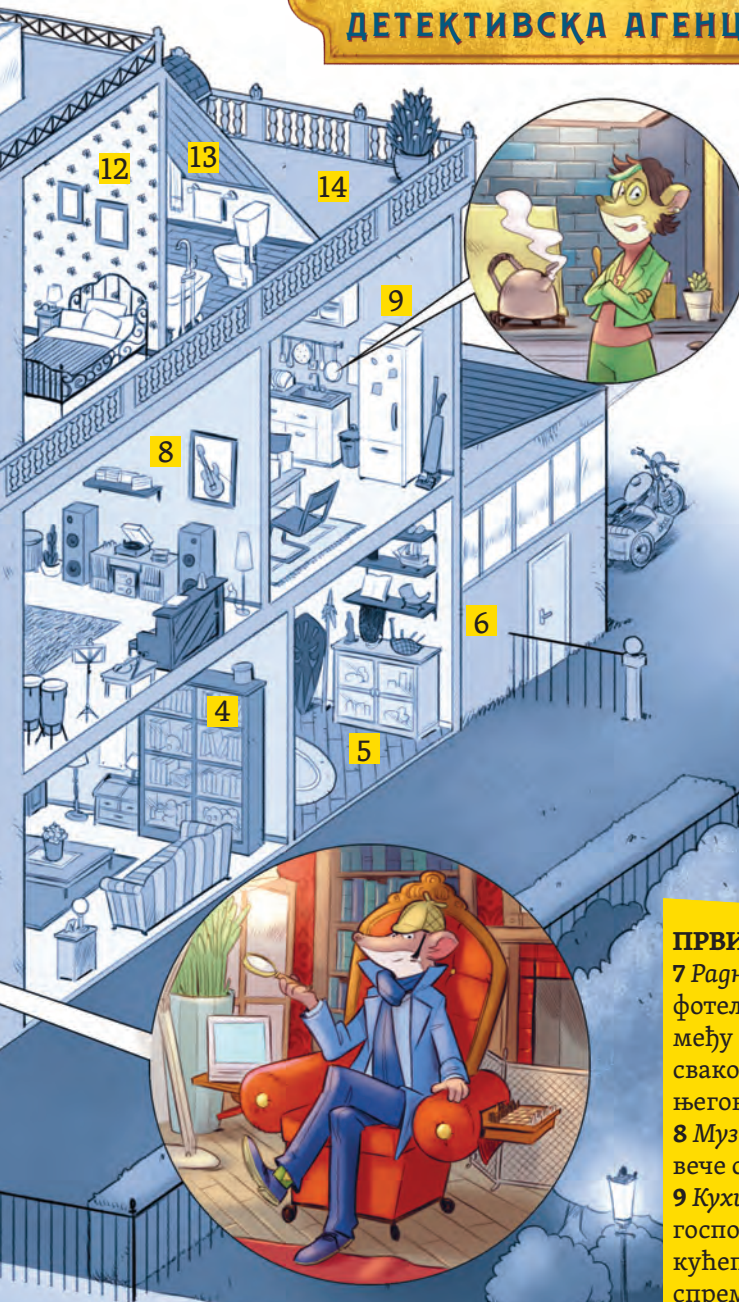
3 Тајне сцееенице: воде до подрума у којем се налази архив нерешених случајева.

4 Мисцериозни салон: Шерлок у њега улази само за рођендане, кад позива пријатеље на чувени Мистериозни окршај.

5 Сувенирница: у њој чува успомене са решених случајева.

ШЕРЛОКОВА ДЕТЕКТИВСКА АГЕНЦИЈА

6 *Најшкривено дворншће:* ту Шерлок држи сва превозна средства која користи у истрагама, а нека од њих су бицикл (изузетно чудан бицикл), мотоцикл са бочном приколицом, летиклок (нешто попут летећег балона), аутомобилок (суперопремљени ауто), и једрилок, једрилица која може да се трансформише и у подморницу.

ПРВИ СПРАТ:

7 *Рагна соба:* ту у свом фотелоку прима срећнике међу глодарима који се сваког дана окупљају пред његовом канцеларијом.

8 *Музички салон:* ту свако вече свира своје виоличе.

9 *Кухиња:* царство госпође Пикадили, кућепазитељке, у којој спрема чај и колачиће.

ЛОЗИНКА, СТИЛТОНЕ!

Била је зора кад сам изашао из куће с кофером и кишобраном под мишком. Био ми је неопходан... јер тамо где сам пошао увек пада киша! Стигавши на станицу, упутио сам се на легендарни **НУЛТИ КОЛОСЕК**, са ког је сваког дана у исто време полазио исти воз... парни! Ево, и сад је чекао путнике хукћући!

Тај чудновати воз ишао је у један чудновати град (*мнооооо друґачији од Мишограда!*), у ком ме

сигурно чека нека шерлокастична авантура!

Схватате, драги моји мишићи?

Запутио сам се у **МИШИНГТОН**, град у којем живи Шерлок, потомак најбољег детектива свих времена!

Ушао сам у воз, сео на своје место и убрзо

заспао, јер ме је једнолично љуљускање воза успавало... ззз... хм... Признајем, неко време сам и хркао... ззз!

Пренуо сам се из сна кад је кондуктер викнуо:

– Мишингтоооон! Моле се господа глодари који имају карту до Мишингтона да изађу из воза!

Цииију, што ме препаде! Али... Кроз прозор сам угледао... **Мрак?!** Колико је сати?

О, не, воз је **КАСНИОООО!**

Прошло је пет, а тад ме је Шерлок очекивао на чају!

Сви који га познају знају да баш држи до **Тачности!**

И, тако... искочих из воза, потрчачх према излазу из станице, па одјурих према четврти у којој живи мој пријатељ.

Мишингтон је, као и увек, био прекривен
МАГЛОМ, а **киша** је пљуштала и добовала
по мом кишобрану...

У трку сам спазио плакат на једном зиду:

„Мона Мишица“ у Мишингтону!

Мишингтонска галерија је позајмила чувену
слику од Мишоградског музеја уметности. Радо
бих отишао на **изложбу**, али нисам имао

времена да мислим на уметност! Морао сам да пожури код Шерлока!

Стога сам се мануо уметности и решио да направим кратку паузу у **ПЛАВОМ МАЧОРУ**, и грицнем нешто набрзака...

Био сам гладан као мачкетина! Зато сам смазао запечени сендвич са поврћем!

А онда, кад сам већ био ту, мало скренух с пута, како бих свратио до апотеке, јер ми је ујутру искочила једна незгодна **бубуљица** на носу, па ми је нека крема била неопходна!

На крају сам зашао у Уско сокаче, прошао поред тек офарбане плаве тарабе и... напoкoн стигао у Улицу сплетки број 13!

Поново сам стајао испред чудне **ГРАЂЕВИНЕ** од камена, са чудном капијом од кованог гвожђа, и још чуднијим тамноплавим улазним вратима, поред којих је била истакнута бронзана табла:

Таман сам хтео да углачаним месинганим
звекиром покуцам три пута кратко и једном
дуже (то нам је био тајни знак!), кад... Отвори се
шпијунка, а кроз њу сам назирао око које ме
је пажљиво проматрало...

Препознао сам тај поглед: била је то госпођа
Пикадили, Шерлокова **кућепазитељка**.

Она упита: – Ко је?

Уздахнух: – Госпођо Пикадили, ја сам...

Стилтон, Џеронимо Стилтон, помоћник!

Она није попуштала: – Ако хоћете да уђете,
морате изговорити **ЛОЗИНКУ!**

Покушао сам: – Хм... *шалеђо*?

Она му одговори: – Неее, талеђо је била
јучерашња лозинка, а мени треба данашња!

**Жао ми је,
али добила сам
прецизна упутства.**

Без лозинке не може нико да уђе, па ни Ви! Сем
тога, треба да **разгибате** мозак! Све ово
радим како бих Вам помогла да будете бољи

у тешком **ПОСЛУ**

детективског

помоћника!

Затим ме охрабри да
погађам: – Пробајте да
погодите, били сте врло
близу...

– Хм... моцарела?

Скаморца? Пармезан?

Она обесхрабрено
одговори: – Неее! Али
били сте близу, врло
близу!

Покушао сам поново:

– Меки сир? Тврди сир?

Димљени сир?

Она фркну: – Не, али
добро Вам је ишло....

Дај, које **СИРЕВЕ**
још нисам набројао?

– Па... Овчји сир? Козји сир? Зденка?

– Господине Стилтоне, концентришите се, још нисте рекли онај који почиње на г, завршава се на а, заправо на ла, то јест на ола, односно зола...

Можете Ви то, знам да можете! Дајте да видим тај детективски инстинкт!

Узвикнуо сам: – Данашња лозинка је...

ГОРГОНЗОЛА!

Је ли тако?

Врата се отворише, те

угледах глодарку којој не

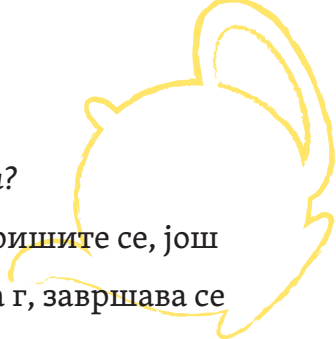
бих умео одредити колико

има година. Један прамен косе јој је био

ДРЕЧАВОРОЗЕ (кад јој бих је видео, био је грује боје), као и сако и панталоне.

СУМЊИЧАВО ме је одмерила од главе до репа: била је то управо госпођа Пикадили, Шерлокова кућнепазитељка.

Затим пухну: – Јесмо ли сигурни да је ово заиста господин Стилтон? Ја сам у овој кући одговорна

за све који улазе и излазе!

- **Госпођо Пикадили**, наравно да сам ја!

Хоћете ли можда моју посетницу?

Она испружи руку. – Дobar предлог, хвала!

Дао сам јој **посетницу** боје слоноваче.

Она је пажљиво проучи, па рече: – Добро, добро... Можете да уђете, господине Стилтоне!

Напокон сам успео да уђем у ту чудновату кућу, у којој је све одисало неком **мистеријом**.

Баш у том тренутку клатно на сату откуца шест пута, а кућепазитељка рече: – Шест је сати! Време за чај је одавно прошло! Пожурите,

господине Стилтоне, брзо идите у **РАДНУ СОБУ**,
мора да је много љут!

Попео сам се на спрат и пошао мрачним
ходником. Моји кораци су тупо одзвањали
по дрвеном поду, све док нисам стигао до
просторије са пурпурним тапетама ишараним
ЗНАЦИМА ПИТАЊА.

Одаја је била осветљена само свећама и ватром
из камина.

Осврнуо сам се, али... није било никога! Па ипак,
госпођа Пикадили је рекла да ме Шерлок чека!
Пришао сам његовој фотељи - **ФОТЕЉОКУ.**
Нико сем њега никад није седео у њој, али кад
год бих дошао, питао сам како би било кад бих
је испробао...

Хм... Кад сам већ ту... На крају крајева, нема
ничег лошег у томе да се само начас спустим!

Пришао сам и испружио шапу...

АААА! - дрекнуо сам схвативши да на
фотељи **СЕДИ...** Шерлок!

Цијууу, уопште нисам приметио да је ту!

Он ме погледа и рече: – Стилтоне, шта сте то

наумили? Ово је моја фотеља, а не Ваша!

Посрамљено сам муцао: – Д-да... Мислим, н-не...

Шерлок узвикну: – Најпре наместите лажне

бркове, морам ли увек на све да Вас подсећам?

**ВАЖНО ДЕТЕКТИВСКО ПРАВИЛО: НАУЧИТЕ ДА СЕ
ПЕРУШАВАТЕ И СТОПИТЕ СА ОКОЛИНОМ... И ТО НЕ САМО
МЕЂУ МИШЕВИМА ВЕЋ И У ФОТЕЉИ! ПРИБЕЛЕЖИТЕ ТО,
СТИЛТОНЕ!**

Затим ми показа сточић на ком је стајао **шах**, и фотељу за помоћника (а то сам ја!).

А онда рече тоном који није допуштао никакав поговор: – На потезу сте!

О, не, био је то један од оних дана кад му се

игра шах!

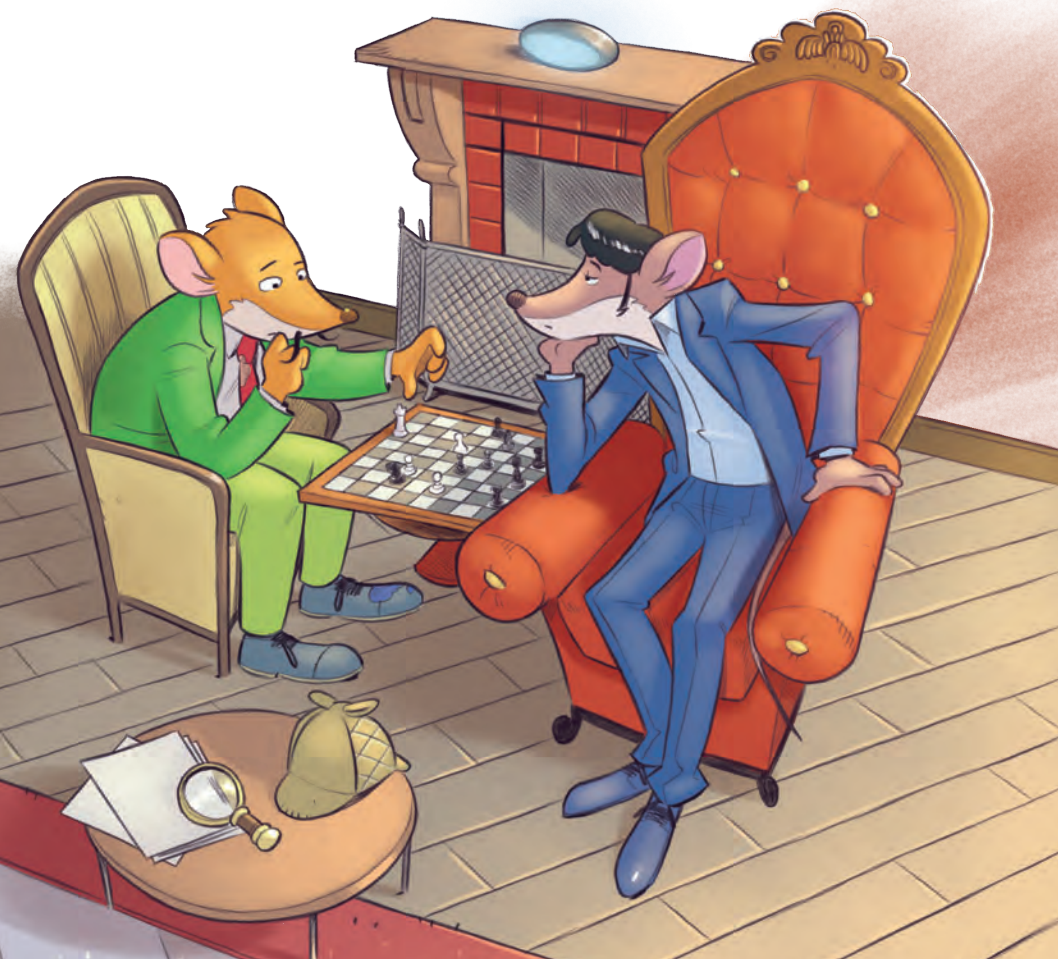
Немојте ме погрешно разумети, волим ја шах, али са Шерлоком није исти однос снага:

партије **увек трају**
прекратко...

С уздахом сам се сместио у своју фотељицу и померио пешака. Он повуче **попез,** па поново ја, па је опет он био на потезу... Тад сам мало застао да размислим о наредном потезу.

Али Шерлок пухну: – Уф, Стилтоне, хоће ли то?!

Може ли мало брже? Убуђаћу се од досаде, бре!

Бркови су ми се тресли од нервозе, а онда се коначно одважих да повучем потез. Овог пута сам био врло задовољан: био сам сигуран да коначно имам шансу да побед...

- ШАХ-МАТ! – победнички узвикну

Шерлок. Рекао је још: – Било је прелако, и овог пута. Каква досада!

Али како? Нисам ништа приметио!

Па ипак... ипак је Шерлок **ПОБЕДИО**, и то за тачно пет минута!

Он тад испусти уздах: – Пф, ова партија је стварно *прекрајко* трајала. Лоше, врло лоше.

Али и добро, врло добро, јер сад можемо да попричамо о нечему важном.

Занемарићемо то што сте **ЗАКАСНИЛИ**,

Стилтоне, јер је за тај пропуст крива

железница... Занемарићемо и то што сте

спавали током целог путовања... А што се

уметности тиче, ништа не брините: имаћете

довољно времена да јој се посветите, јер

случај који ћемо управо преузети има везе са

УМЕТОНОШЋУ, СА ВЕЛИКИМ У!

Забезекнуо сам се: – Али... откуда знате све то?

И... откуда знате да сам баш о **УМЕТНОСТИ**
размишљао?

СЛУЧАЈ

„Умешничким делима у

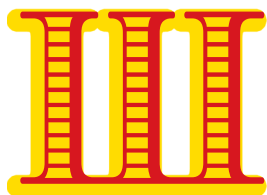
Мишингџону прећи
велика опасност...

Само ја могу да је ошклоним!“

ШЕРЛОК

ШЕРЛОК, ХАЛО, НИЈЕ БЛЕСАВ НИМАЛО!

ерлок се задовољно смејулио.

– Извођење закључака о Вашим

менталним процесима за мене је

сасвим елементарна ствар, Стилтоне! Упамтите:

Шерлок, хало, није блесав нимало! Посматрао ме

је са сажалјивим осмехом: – Информацију о

кашњењу воза добио сам од **телефонлока,**

који сам програмирао тако да ми јавља само

оно што ме може занимати. Логички сам извео

закључак да сте спавали... тако што бисте ми у